

min Dom saa vilde falde ud til, at der ingen ondartet Lungesygdom var i Solbæk. Hvorledes nu den høitærede Minister kan mene, at det vilde have en skadelig Indflydelse for os og henlede Opmærksomheden paa os, at man begrunder en Forespørgsel derhen, at det, vi selv have bestyldt os for, ikke eksisterer, det begriber jeg ikke. Jeg begriber ikke, at det skulde have nogen skadelig Indflydelse, at vi her mene ialtsald, forsaavidt jeg tør udtale min Mening, at vi i dette Stykke er bedre end vort Rygte, at vi ere saa omhyggelige — og det har jo ogsaa sin Betydning — for at holde vore Kvægbesætninger rene, at vi, for at ramme et Tilfælde, selv om det er tvivlsomt, hellere give det det stærkeste Navn og bruge de stærkeste Midler, og ere saa paapaselige i saa Henseende, at vi hellere udsætte os selv for Følgerne af en feilagtig Dom, end vi vilde tabe den Tillid, man nærer til os i saa Henseende. Jeg siger, at en saadan Fremstilling, en saadan Betragtning dog umulig kan have nogen som helst skadelig Indflydelse. Skulde den have nogen Indflydelse udenfor vore snevre Enemærker, maatte det være en opmuntrende, en imødekommende Indflydelse, den maa give Andre den Opfattelse, at vore Sagkyndige ere saa aarvaagne, saaledes paa deres Post for at bevare vore Kvægbesætninger rene og fri for enhver Sygdom af nogen Art, at de hellere gaa til de strengeste Domme, selv om der kunde være Tvivl tilstede hos Andre, end at de vilde undgaa det, selv om der kunde være Grund dertil. Jeg tror, at det kan være fuldstændig berettiget. Den meget ærede Minister siger, at det er ubekjendte Størrelser, der have udtalt sig angaaende vore Veterinærers Dom. Ja, det er vist bekjendte Mænd, der have udtalt sig til den ene Side, men det er utvivlsomt ogsaa bekjendte Mænd, der have udtalt sig til den anden Side. Naar den høitærede Minister er aldeles forbausset over, at Nogen skulde kunne tro, at den ondartede Lungesyge skulde kunne forveyles med andre Lunge- og Brystsygdomme hos Dyrene, skal jeg blot for at nævne et enkelt Exempel sige, at Professor Nathorst fra Alnarp, som tilvisse ikke er nogen ubekjendt Størrelse, blandt Andet meddeler i sit Indlæg i Striden om denne Sag, at de fornemste tydske Veterinærer paastaa — og det have de ikke paastaet i denne Anledning, men det er en paa Erfaring grundet Paastand — at den ondartede Lungesyge kan forveyles med Lungekatarrh og Hoste, Brystbetændelse, men fremfor Alt med Lungekatarrh i Forbindelse med Emphysem. Jeg nærer ikke den fjærneste Tvivl om, at Professor Nathorst her udtaler sig om Noget, han veed, og ikke fører underordnede tydske Veterinærers Vidnesbyrd i Marfen, dem talder han nemlig ikke Lydslands fornemste Veterinærer. Jeg nærer ikke den fjærneste Tvivl om, at han i saa Henseende — han nævner flere af dem ved Navn —

veed, hvad han siger, og jeg siger derfor, at, naar jeg blandt Andet har saadanne Vidnesbyrd — jeg kunde nævne flere — sætter jeg denne Paastand fra Videnskabsmændenes Side om, at Forvegling er mulig, imod den meget ærede sagkyndige Ministers, naar han siger, at en saadan Forvegling er umulig. Og er den mulig, naar man har undersøgt vedkommende slagtede Dyr strax ved Obduktionen, er den, som det er ogsaa er blevet henvist til fra svensk Side, saa meget mere mulig fra Professor Lindqvists Side, der ikke selv saae noget sygt Dyr, og som ikke var tilstede ved Slagtningen af Dyrene eller Obduktionen, men kun saae Præparaterne bagefter. Jeg tror derfor, at det ikke kan have nogen skadelig Indflydelse, om man efter Alt, hvad der er skrevet i denne Sag, og som naturligvis kun Saa her have læst og læst udenfor, og efterat man gjenfaldig har bestyldt hinanden for denne ondartede Lungesyge, tror at kunne komme til den Anskuelse, at der ikke eksisterer ondartet Lungesygdom paa denne eller hin Side Sundet, men at det er i høieste Grad ønskeligt for Fremtiden at være aarvaagen i den Henseende; thi hvad der ikke er, kan jo komme, og ogsaa for at man ikke skal komme til at antage beslægtede Sygdomme eller Sygdomme, som kunne forveyles med denne, for noget Saadant enten paa den ene Side eller paa den anden Side. Den høitærede Minister har meddelt os, hvad ogsaa jeg naturligvis maa være ham taknemlig for, at Regjeringens særlige Opmærksomhed har været henvendt paa at forandre Reglerne for Tilsynet dels i Sverrig og dels her med Kvæg, der gaar til og fra, og han har jo ytret, at den svenske Regjering har tøvet noget længe med at give Svar, og da Forholdene have været saaledes, som de have været, har man fundet sig deri. Jeg skal ikke sige Noget derimod. Den høitærede Minister siger, at snarest muligt træder denne Kommission sammen. Snarest muligt — man kan jo ganske vist komme over nu, og forsaavidt havde det været ønskeligt, om den kunde træde sammen endnu, medens Isen ligger, saa at vi, naar Foraaret bryder ud, og Skibsarten begynder, kunde faae de strengere og bedre Forholdsregler igang strax. Med dette Ønske skal jeg forlade denne Side af den høitærede Ministers Svar paa Forespørgselen. Jeg erkjender fuldt ud, at den høitærede Minister har fra sit Standpunkt alvorlig overveiet dette Forhold, men jeg kan ikke erkjende, at der er den fornødne Sammenhæng i Betragtningen hverken med Hensyn til at udlade Forbud og heller ikke med Hensyn til at lade, naar Foraaret kommer, det Hele blande sig sammen efter de samme løse Regler som hidtil. Man siger, at man maa se an, om det skulde være nødvendigt at gjøre Reglerne strengere, men en skjøn Dag kan det vise sig for sent at træffe strengere Regler. Da kommer hele Landet til at lide derfor, og det kan meget godt begge Lande komme